

[Glistrup]

noget, der havde med de radikale at gøre, men nu er det jo SF's ønsketænkerblad. Deri sagde man, at det radikale venstres holdning ville være den, at man måtte sige: nå! Ikke med en Liva Weel-betoning, men langt mere i skikkelse sådan af Den bedrøvelige Ridder. Man siger: nå, når regeringen altså er kommet til det resultat, at den ikke vil have flere penge i kassen, vil det radikale venstre da ikke pånøde regeringen det. Men det radikale venstre må forstå, at det er ikke alene socialdemokratiet og socialdemokratiets vælgere og deres børn og børnebørn, der skal betale den gæld, der opstår som følge af, at der nu ikke kommer disse milliardbeløb fra giftskatter i kassen; den skal også betales af de radikale vælgere og deres børn og børnebørn, hvis der er sådanne, og af efterkommerne af alle os andre. Derfor kan det ikke nytte noget at sige: nå, når regeringen ikke vil have pengene i kassen, må regeringen selv om det, for det ville i hvert tilfælde kræve, at man stillede væsentligt bedre pantebrevne som sikkerhed, end regeringen og dens boligselskaber plejer at gøre, og at man virkelig sørgede for, at man havde skaffet dækning på anden måde. Derfor er Politikens udlægning, at de radikale bare kan give los med hensyn til disse milliardbeløb, som ellers kunne komme ind i giftskatter, aldeles forfejlet. Jeg håber, at når vi nu får den radikale ordfører på tallerstolen, vil han være så meget tilhænger af genbrugstanken, at han vil genbruge det, som han sagde ved første og anden behandling om giftskatterne, for hvis han bare vil stå på de samme synspunkter, kan vi glæde os over, at det, vi så om S-SF-forliget i aftes, var en lige så ligegyldig parentes i danmarkshistorien som det renteforlig, vi så for et par år siden; det viste sig jo også at være en ligegyldig parentes. Jeg beder til, at det også sker i dette tilfælde.

Bollmann (CD):

Vi har i CD med stor interesse fulgt gårsdagens øvelser, der nu betyder, at indeksreguleringen delvis er opgivet af regeringen efter ønske fra SF, ligesom ændringsforslagene her ved tredje behandling vil betyde en betaling til SF på mere end $\frac{3}{4}$ mia kr., hvis lovforslaget altså vedtages. Det er egentlig en besynderlig udgang på et forløb, hvor adskillige ministre gennem de senere måneder flere

gange har sagt, at hele regningen skulle betales, og at man i modsat fald ville betragte alle planerne som bortfaldne. Men finansministeren må åbenbart have skiftet mening ligesom altså også de radikale.

Det, der nu sker, er, at ikrafttrædelsen for flere af afgifterne udskydes, og at indekseringen stoppes efter reelt et år. Hvad er der så egentlig tilbage af den store og flotte idé, som ikke mindst de radikale har agiteret for? Ministeren skriver ganske vist, at det fortsat er regeringens ønske at tage indekseringen op senere, men hvor stor en garanti har man i dag for, at det bliver lettere at gennemføre en sådan regulering på et senere tidspunkt?

Jeg skal i øvrigt generelt sige om de ændringsforslag, som vi har set her til sidst, at vi ligesom ved anden behandling ikke vil blande os i udformningen, og at vi derfor undlader at stemme til disse ændringsforslag.

Men vi har med interesse bemærket, at der også ligger et ændringsforslag om at lade afgiftsforhøjelser på olien falde, og da vi generelt er imod alle forhøjelserne, vil vi selvfølgelig stemme for dette. Jeg har dog et par spørgsmål til ministeren i den forbindelse.

Jeg vil først spørge, om den regulering, man taler om i bemærkningerne, er den samme regulering, som energiministeren bebudede for nogen tid siden. Jeg prøvede at spørge i udvalget, og da mener jeg jeg fik det svar, at det var det ikke. Men det kan jo godt være, at det ser anderledes ud i dag, efter at olieafgiftslovforslaget er taget af bordet.

Det andet, jeg kunne tænke mig at spørge om, er: hvad er det egentlig for nogle argumenter, der har overbevist ministeren? Er det f.eks. prisrelationerne til naturgassen, der har fået ministeren til at droppe forslaget? Det var jo noget, der blev drøftet meget her i salen i går.

Og så vil jeg i øvrigt henstille til ministeren, at han, hvis han igen kommer med et lignende forslag, så ser at få foretaget nogle beregninger, der fortæller, hvor stort et ekstrabeløb D.O.N.G. egentlig vil få i kassen ved en olieafgiftsforhøjelse.

Vi har også her i anden omgang i udvalget drøftet kulafgiften, og det interessante er, at afgiften tilsyneladende kan indbringe op til 100 mill. kr. mere, end ministeren har regnet ud. Jeg mener, det fremgik tydeligt af de henvendelser, vi fik mellem anden og tredje behandling. Jeg ved selvfølgelig ikke, hvis